

le pavillon

CAPTURE

#2

Digitale
en visuele
kunst in
België

Tentoonstelling
Namur
23.09.23
14.01.24

Bezoekersgids

CAPTURE #2 is het tweede luik van een reeks tentoonstellingen die de digitale kunst in België willen illustreren. De tentoonstelling presenteert recente projecten van bijna 20 kunstenaars uit Wallonië, Brussel en Vlaanderen. Ze experimenteren met digitale mediums om de wereld op hun eigen manier te vereeuwigen en te beschrijven.

De titel verwijst naar het maken van een screenshot (een 'capture d'écran' in het Frans) en naar het Engelse woord 'capture', dat onder andere gebruikt wordt voor het vastleggen van beelden en gegevens. Een eerste facet van deze tentoonstelling, die ons onderdompelt in de wereld van algoritmen, computervisie en de grenzen van de machinale perceptie van de werkelijkheid. Kunnen we vertrouwen op hun analyse, hun vermogen om hun omgeving of een gezicht te herkennen? Dat is de vraag die het collectief WIP stelt via een steeds verder veranderde visie op de werkelijkheid, of de kunstenaar Dries Depoorter, die ons confronteert met het gehallucineerde visioen van een machine die zijn omgeving (on)nauwkeurig beschrijft.

Door de kilte en starheid van de computer te benadrukken die onvermoeibaar gezichten telt en registreert, werpt Pierre Coric ook de vraag op naar de excessen van gezichtsherkenningstechnologieën, die hun eigenaars twijfelachtige macht geven in onze informatiemaatschappij.

Als een schakel tussen twee werelden slaat de installatie *Point de Fuite* van Marc Buchy een brug tussen de wereld van de machine en de natuur die ze probeert vast te leggen. Dit tweede deel van de tentoonstelling weerspiegelt de subtiële verstrengelingen van technologie en natuur, zoals in het werk van Eva L'Hoest, wiens samenspersingen van nucleair afval ons herinneren aan geologische tijd en ruimte, terwijl ze de rol

van de mens in het middelpunt van die complexe relaties in vraag stelt. Lawrence Malstaf en Vivien Roubaud dompelen ons beiden onder in de hypnotiserende schoonheid van het eenvoudige ontwerp van de natuur, van een duizelingwekkende wervelwind tot de zweefvlucht van een samara of de fascinatie van het kijken hoe een morgenster openbloeit. Ze trekken echter ook direct het gebaar, de invloed op de natuurlijke loop van het leven, in vraag. Dit tweede deel richt zich op ons natuurlijk erfgoed en kijkt naar hoe we dit kunnen behouden, waarbij vragen over klimaatverandering, de impact van menselijke activiteiten op de ecosystemen van de wereld en de uitdagingen om te voorkomen dat die verdwijnen automatisch aan bod komen. Zoals de eilanden in het werk

van Stéphanie Roland, die dreigen te verdwijnen als gevolg van de stijgende zeespiegel, of het fragiele evenwicht van de Amazonerivier en de diversiteit van zijn woud, een ware long en oase van ongelooflijke biodiversiteit. In deze wereld waarvan de contouren smal zijn geworden, roept Claire Williams mensen en machines op naar een andere ruimte, parallel of naast elkaar, een spectrale wereld die bestaat uit ons gematerialiseerde bewustzijn.

Vanuit dit Belgische territorium van pluraliteit en compromis onthult de tentoonstelling Capture#2 meer dan ooit een wemelende en geëngageerde artistieke scène, een territorium dat zeker bevorderlijk is voor experimentatie en de hybridisering van praktijken.

01

Pierre Coric

As We Continue, 2020

Mechanische displays met zeven segmenten, Raspberry Pi, metaal, draden.

As We Continue is een passief interactieve installatie. Een machine die afstandelijk uitvoert waarvoor hij is geprogrammeerd: het kennen en herinneren van menselijke aanwezigheid of afwezigheid door de tijd heen volgens zijn computerbrein.

Concreet gaat het om een heel eenvoudig apparaat. Het is gemaakt van twee mechanische tijdtellers die op elkaar zijn gemonteerd, waarvan er één loopt zodra de machine de aanwezigheid van iemand detecteert, terwijl de andere wordt geactiveerd door de afwezigheid van de waarnemer.

As We Continue is een verkenning van technologie en tijd.

Coproductie Werktank (Leuven) en Recto-Verso (Québec)

02

Dries Depoorter

Surveillance Speaker, 2018-2023

Roterende camera, computer, luidspreker, artificiële intelligentie.

Surveillance Speaker is een installatie over surveillance en kunstmatige intelligentie. Het werk werpt een kritische blik op de recente ontwikkelingen in computer vision software.

Surveillance Speaker bestaat uit een camera, een computer en een luidspreker. Dankzij de luidspreker kunnen we horen wat de camera ziet en de machine beschrijft vervolgens wat er in haar gezichtsveld wordt waargenomen. De installatie, geprogrammeerd in het Engels, begint haar zinnen met 'I see...' (ik zie) en laat het publiek horen hoe kunstmatige intelligentie de werkelijkheid waarneemt.

03

WIP Collective

Cascade, 2021

Aluminium structuur, Raspberry, schermen, fotografisch objectief.

Cascade is een installatie die het concept van de werkelijkheid vastleggen in vraag stelt. Verschillende camera's die achter elkaar zijn opgesteld, filmen telkens wat de vorige camera registreert, waardoor een steeds veranderend beeld van de werkelijkheid ontstaat. De onvolkomenheden worden bij elke herhaling versterkt en creëren een moirépatroon waardoor gekleurde abstracties ontstaan. Door die vervorming van de realiteit te verscherpen, verwijst het kunstenaarsduo Jérôme Boulanger en Thibaut Drouillon naar de manier waarop de media ons steeds laten kijken naar de werkelijkheid.

Met de steun van de Federatie Wallonie-Brussel (digitale kunsten)

04

Pierre Coric

Elle ne savait pas vraiment ce que c'était, mais elle l'a volé quand même, 2023

Installatie met textiel, wol.

Kunstenaar Pierre Coric heeft een database opgebouwd met 8.242 portretten van bezoekers die zonder hun medeweten zijn vastgelegd door de camera in zijn installatie *As We Continue*. De oorzaak was een vergeten regel code, die onopgemerkt bleef tussen de verschillende functies van de machine.

Met dit incident gaat de kunstenaar in op de eenvoud en de kracht van deze algoritmen en van wat ze zouden kunnen bereiken in combinatie met geavanceerde vaardigheden, een verlangen naar bewaking en staatsmiddelen. Het individu uit de massa halen. Zijn gezicht, zijn bewegingen. De tools bestaan, maar ze zijn uiterst rudimentair.

Met textiel als medium plaatst de kunstenaar de fysieke belichaming van de onzichtbare inbeslagname van machines in de ruimte en geeft hij gezichten hun anonimiteit terug door informatie te vernietigen. Deze regel code is nu verwijderd.

Dit werk is een productie van KIKK met de steun van de Federatie Wallonië-Brussel (digitale kunsten)

05

Stéphanie Roland

Missing people - Inventio fortunate, 2023

Acryllenzen voor experimenteel graveren,
metalen structuren, ledlampen.

Stéphanie Roland maakte gebruik van een database die portretten archiveert van mensen die in landen over de hele wereld als vermist werden opgegeven. Op basis van hun gezichten genereerde artificiële intelligentie generieke portretten van de vermisten: een optelsom van persoonlijke verhalen. De onscherpe portretten kwamen voort uit de verontwaardiging van de kunstenaress rond enkele militaire dictaturen. Denk maar aan het regime van Pinochet in Chili of dat van Videla in Argentinië.

In die landen was het een gangbare praktijk om tegenstanders van het regime te laten verdwijnen door hun lichaam in zee te gooien. Hun families bleven eindeloos naar hun terugkeer uitkijken, maar vonden hen nooit terug en durfden ook niet om hen rouwen. Het is in die latente toestand, tussen herinneringen en melancholie, dat de kunstenaress ons meeneemt op een reis langs vreemde portretten die het midden houden tussen werkelijkheid en fictie.

Met de steun van het programma 'Mondes nouveaux' van het Franse Ministerie van Cultuur en de Federatie Wallonië-Brussel (digitale kunsten)

06

Marc Buchy

Point de fuite, 2023

Installatie. Metalen structuren, 140 kaarten
19,8 x 8,2 cm, perforaties.

In zijn installatie *Point de Fuite* brengt Marc Buchy een dialoog tussen verschillende vormen van kennis tot stand. De eerste komt voort uit het werk van Charles Darwin en zijn boek *The Power Of Movement in Plants*, waarin al heel vroeg wordt gewezen op de 'intelligentie van de natuur'. De tweede sluit aan bij de opkomst van de eerste machines voor statistische verwerking, de voorloper van de informatica en het uitgangspunt van de huidige artificiële intelligentie.

Getroffen door het gelijktijdig verschijnen van deze twee concepten van 'natuurlijke' en 'machinale' intelligentie, stelt de kunstenaar hier voor om ze op een absurde en poëtische manier samen te brengen door de 140 bevindingen van Darwin over te brengen op de ponskaarten van de eerste computermachines. In een tijd waarin onze technisch-wetenschappelijke toekomst er somber dreigt uit te zien, wijst *Point de fuite* net op de mogelijkheid om andere perspectieven tot stand te brengen, op basis van nieuwe verhoudingen tot de werelden en de intelligentievormen die ze sturen.

Dit werk is een productie van KIKK met de steun van de Federatie Wallonië-Brussel (digitale kunsten)

07

Lawrence Malstaf

Nemo Observatorium 02002, 2002

Cilinder van PVC en staal, ventilatoren, polystyreendeeltjes.

Vijf ventilatoren projecteren balletjes van piepschuim in een monumentale transparante cilinder. De bezoekers worden uitgenodigd om plaats te nemen in de fauteuil in het hart van de draaikolk (of hem van buitenaf te observeren als ze dat liever doen). Vanuit de fauteuil lijkt de storm kalm te zijn. De installatie, een meditatie-machine, is op het eerste gezicht spectaculair en heeft een hypnotiserend effect. Je zou het een inwijdingsreis kunnen noemen, waarbij de bezoeker wordt uitgedaagd om rustig te blijven in een turbulente omgeving. Na een tijdje lijkt de ruimte uit te dijen terwijl het begrip tijd vervaagt.

08

Caroline Le Méhauté

Négociation 109 - Croître en Silence, 2021

Turf uit Normandië, okouméhout en acrylbindmiddel.

Négociation 109 - Croître en Silence heeft de vorm van een obelisk die voornamelijk bestaat uit turf en een kern heeft van hout. Wat vertelt deze 'onderhandeling' ons? Het is nuttig in gedachten te houden dat de obelisk in het oude Egypte een zonnestraal voorstelde. Turf daarentegen is zuivere koolstof die over een lange periode, geologische tijd, is ontstaan door fotosynthese. In dit werk verbeeldt de kunstenaar de metafoor van de opborrelende kracht die in de aarde huist en die de levende verbinding vormt tussen mineralen, planten en dieren. Maar waarom in stilte? Absolute stilte, de afwezigheid van enig hoorbaar geluid, is een louter theoretische constructie. Relatieve stilte, de afwezigheid van ongewenste geluiden, is doorgaans niet bereikbaar voor ons in het verstedelijkte, gemechaniseerde landschap. De menselijke ervaring van de woestijn leunt nog het dichtste aan bij de muziek van de oorsprong van het leven. Misschien is stilte hier de oproep om stil te zijn en zo opnieuw de symfonie van het leven te horen.

Gemaakt met de steun van het Centre Wallonie Bruxelles in Parijs

09

Vivien Roubaud

Samare stationnaire, 2023

Honingraat, samara uit het Brusselse gewest, blaasinrichting, luchtkasten, microcontroller, stappenmotor, vlinderklep, cocktailrietjes, 220 volt.

Een samara is een zaadje of vrucht met een vleugelvormig draagvlak waardoor het door de wind gedragen kan worden en lange afstanden kan afleggen. In beweging volgt de samara een neerwaartse baan in een smalle kurkentrekkerhelix waarbij de vrucht om zichzelf draait, met het zaad onderaan en de vleugel naar boven. De as van de helix bevindt zich rond het zwaartepunt van de samara, waar het zaad zich bevindt.

Luchtvaartspecialisten vergelijken ze met een autogiro, een type klein vliegtuig met een horizontale propeller erboven die het in de lucht houdt maar niet vooruit beweegt.

Met sokkels die een geschikte luchtstroom van voldoende gecontroleerde geometrie kunnen produceren, verlengt de kunstenaar de vlucht van het zaad tot in het oneindige als het van de hoogte van zijn boom valt. Tijdens de tentoonstelling zweeft de samara het equivalent van enkele duizenden kilometers en kan hij zelfs ontkiemen zonder de grond te raken...

Dit werk is een productie van KIKK met de steun van de Federatie Wallonië-Brussel (digitale kunsten)

10

Vivien Roubaud

Salsifis douteux, 2023

Verwarmingselement, Pyrex glazen reactor, warme lucht, pneumatische cilinder, pomp, microcontroller, staal, blaasinrichting, filter, vacuüm verpakte bleke morgensterren uit de regio Maastricht, koelsysteem, 220 volt.

Dit interactieve werk nodigt bezoekers uit om 'zelf' het natuurlijke fenomeen van het openbloeien van een bloem in een bovennatuurlijk tijdsbestek te bewerkstelligen.

De eerste stap is om een nog gesloten bloemknop te nemen en die op een klein kapje op een van de sokkels te plaatsen. Door delen van de knop op een zeer precieze manier te verwarmen, ontvochtigt die kap de plant onmiddellijk en laat het de pappus van de morgenster opengaan. Het duurt maar enkele seconden (tussen 50s en 1 min 10) voor de bloem opengaat. De knop gaat zachtjes open, en daarna ontvouwen de achenen (gedroogde vruchten) en de pappus (gereduceerde kelken) zich één voor één met een verbazende geometrie, snelheid en vlotheid. Uiteindelijk valt het systeem stil, precies op het moment dat de bloem uitgebloeid is.

Losgekoppeld van de natuurlijke context, in een georganiseerde enscenering, wordt het fenomeen aan de bezoeker aangeboden als een ervaring van exclusieve schoonheid, maar wordt meteen het gebaar in twijfel getrokken dat de natuurlijke loop van het leven heeft beïnvloed.

11

Eva L'Hoest

Particles and Embers, 2023

3D-Scans - gestructureerd licht, variabele afmetingen.

Centraal bij haar nieuwe beeldhouwwerk staat het licht dat Eva L'Hoest werpt op het ondoordringbare door een samenpersing te laten zien van nucleair afval dat gewoonlijk verborgen ligt in de duisternis van de beveiligde opslagplaatsen van het bedrijf BelgoProcess in België. Deze lagen afval zijn afkomstig uit de elektronica, ziekenhuiscentra en de communicatiesector. Dankzij een scan met een verrassend hoge resolutie zijn de organische oneffenheden en de raadselachtige omtrekken van het samengeperste materiaal nauwkeurig bewaard gebleven, waardoor een uniek perspectief ontstaat van de binnenkant van het vat. Door een venster te bieden op de blinde vlekken van onze beschaving, weerspiegelt de reeks beeldhouwwerken *Particles and Embers* de subtiele verwevenheid tussen technologie en natuur, en de rol van de mens in dit complexe en intieme weefsel.

Dit werk is een coproductie van KIKK en de Federatie Wallonië-Brussel (digitale kunsten)

12

Els Viaene

The Mamori Expedition, 2012

Houten sculptuur, stereo hydrofoon, mobiele luisterset.

Een houten installatie herinnert aan de weg die kunstenaar Els Viaene in 2009 volgde tijdens een expeditie in het Braziliaanse Amazonewoud. De drie houten armen van de sculptuur symboliseren de Amazonerivier en zijn gevuld met water. Met een helm en een stok in de vorm van een hamer - de 'hydrofoon' - kan je het water 'horen'. Dompel de stok in het water onder en loop zo langs de grillig gevormde sculptuur. De geluiden die de kunstenaar tijdens de expeditie hoorde, werden opgenomen, zodat je ze terug kan beluisteren. De expeditie Mamori katapulteert de bezoeker naar het Amazonewoud en nodigt hem uit om de rivier en haar geluiden op een heel tastbare manier te ontdekken.

Concept, geluidsopname, microfoons, technische realisatie: Els Viaene

Houten model: Jeroen Verschuren

Microphone : Els Viaene

Dit kunstwerk is een coproductie van Netwerk Aalst en Q-O2

Met de steun van de Vlaamse overheid

13

Superbe

From0, 2023

Interactieve installatie, motoren, leds, uitzenden van geluid, microfoons.

In de installatie *From0* wordt de aandacht gevestigd op de veranderlijke aard van wat leeft. De installatie veronderstelt en benadrukt het wankele karakter van elk evenwicht, dat gedoemd is om aan de controle te ontsnappen. Met *From0* verschuift de harmonie van orde naar chaos, en vindt omgekeerd vanuit chaos zijn oorspronkelijke vorm terug. De bezoekers worden uitgenodigd om een woord, een geluid, een zin op te nemen die voor hun ogen en oren wordt ontmanteld om na 3 min 30 weer verstaanbaar te worden. *From0* deconstrueert stap voor stap elke klankvorm om aan de betekenis te ontsnappen, en legt op die manier de nadruk op de afstand tussen het concept en de materiële, muzikale aard van taal. Uit de herhaling kan kennis, orde ontstaan. Die herhaling, die herhaalde deconstructie, maakt het mogelijk inzicht te krijgen in deze orde.

Dit werk is een coproductie van KIKK en de Federatie Wallonië-Brussel (digitale kunsten)

14

Michaël Verlinden

Digital Wool, 2016

Interactieve installatie, projectoren, camera.

Digital Wool is als een interactief lichttapijt met een psychedelische en poëtische kracht. Het tapijt is interactief en speels, en maakt gebruik van gezichtsbedrog met denkbeeldige golfvormige perspectieven. Het publiek wordt uitgenodigd te spelen met de lijnen en zwaartekracht. Er ontstaat een fysieke reactie van wederzijdse aantrekkingskracht, waardoor het publiek virtueel kan inspelen op de animatie. *Digital Wool* biedt een speelruimte waar je in interactie kunt treden met andere gebruikers.

15

Stéphanie Roland

Science-Fiction postcards,
2013

Sculpturale installatie. Thermochrome
afdrukken op karton, postkaartendisplay,
verwarmd scherm. Variabele afmetingen.

Op het eerste gezicht lijken deze postkaarten zwart en ondoorzichtig. Als ze echter worden aangeraakt of in de buurt van een warmtebron worden geplaatst, verschijnt er een afbeelding. Het zijn satellietbeelden van eilanden die volgens wetenschappelijke voorspellingen de komende eeuwen zullen verdwijnen als gevolg van de stijgende zeespiegel. Als de warmte vervolgens verdwijnt, keren ze terug naar hun begintoestand. Op de achterkant staan de namen van de eilanden, hun geografische coördinaten en de eeuw waarin ze verdwenen; de poststempel plaatst de datum van verzending in de verre toekomst.

Technische expertise: Nicolas Belayew,
Cambyse Naddaf
Met de steun van het Frans Masereel Centrum

16

Laura Colmenares Guerra

Ríos Trilogy, 2021-2022

Diverse installaties.

De Ríos-trilogie is het resultaat van een vijfjarig artistiek onderzoeksproject gericht op het Amazonebekken, een uitgestrekt gebied dat 44% van Zuid-Amerika beslaat en zich uitstrekt over 7,8 miljoen km². De regio biedt niet alleen onderdak aan miljoenen mensen en een grote verscheidenheid aan diersoorten, maar speelt ook een sleutelrol bij het beperken van de klimaatverandering. Ze helpt het klimaat evenwicht in stand te houden, vergemakkelijkt de verspreiding van neerslag en is een belangrijke put voor koolstofdioxide (CO²). Helaas wordt het Amazonegebied gezien als een geïsoleerd land met oneindig veel natuurlijke hulpbronnen, dat openstaat voor nieuwe vormen van landbouw en extractieve kolonisatie. Dit is de afgelopen 50 jaar alleen maar ingewikkelder geworden met integratie van het gebied in de nationale en internationale economieën.

De drie hoofdstukken die samen de Ríos-trilogie vormen, bieden verschillende benaderingen om de betekenissen en definities die aan dit gebied worden toegekend te begrijpen. De trilogie werpt een licht op de geschiedenis van de kolonisatie en de impact daarvan op het Amazonegebied, en geeft inzicht in de ecologische en sociale bedreigingen waar de regio momenteel mee te kampen heeft.

17

Maxime Van Roy

Nuées, 2019

Nitril, epoxy, nylon, water, solenoïde 12 V.

In deze installatie voor eenmalig gebruik wordt elke druppel een omhulsel, de verpakking van een natuurlijke hulpbron die een product wordt. De nabootsing van de regen doet denken aan overvloed, overdaad en weelde. De natuurlijke hulpbron wordt steeds schaarser, maar doet ons tegelijk nadenken over ons waterverbruik en de manier waarop we met kunststoffen omspringen. Motoren laten de druppels bewegen, maar op een schokkerige, bijna mechanische manier die de kunstmatige aard van de installatie onderstreept.

18

Claire Williams

Les Télépathes, 2022

Elektromechanische installatie, glas, magneten, koper, licht, elektronica.

Les Télépathes is gebaseerd op de vraag hoe mensen in een toestand van slaperigheid, hypnose en coma zich in uitgestrekte ruimtetijd voortbewegen zoals die van dromen. De installatie stelt de materialiteit van ons bewustzijn in vraag. De kunstenaar heeft samengewerkt met het UMC van Luik en de onderzoeksgroep *Coma Science Group*, gecoördineerd door Steven Laureys. Ze heeft gegevens kunnen verzamelen van de hersenactiviteit van patiënten die zich in een diepe coma bevinden, en die kunnen omzetten in lichtpulsen en mechanische geluiden.

Met *Les Télépathes* stelt Claire Williams zich een 'telepathisch apparaat' voor waarin de elektrische activiteit van de bewustzijnstoestanden uitstraalt en zich voortbeweegt in de vorm van golven en geluiden. Ze verbeeldt zich een soort parallel collectief bewustzijn, een spookachtige wereld die tot stand komt door onze elektromagnetische en psychische activiteiten.

Geproduceerd door Plateforme CHRONIQUES CRÉATIONS, met de steun van de Région Sud, de stad Marseille, het Institut français in Parijs, de Fédération Wallonie-Bruxelles (digitale kunsten) en de Fondation Vasarely.

Met de medewerking van Coma Science Group, GIGA Consciousness, Lycée Dorian wetenschappelijk glasatelier wetenschappelijke glasproductie, code van Baptiste de La Gorce

19

Ief Spincemaille

Nightfall, 2022

Hout, metaal, plexiglas, water en elektronica.

Een zandloper is gevuld met donker gekleurd water. Wanneer het water ondersteboven wordt gehouden, vervaagt het licht van de lamp onderaan langzaam.

Nightfall simuleert het vallen van de avond in een binnenruimte en creëert een kunstmatige ervaring van een alledaags natuurverschijnsel: het vallen van de avond. Door het concept van 'verduistering' te isoleren en te simuleren in de ruimte van een museum, wordt een collectieve ervaring gecreëerd waarbij een groep mensen samen tijd doorbrengt en langzaam uit elkaars gezichtsveld verdwijnt.

Concept & productie: Ief Spincemaille
Productie: Werktank
Met de steun van de Vlaamse overheid

20

Dewi Brunet

Plantoid, 2023

Papier vouwen, papier verfrommelen, robotica.

Planten worden vaak gezien als decoratieve objecten of middelen, verstoken van emoties, net als machines. Toch ontdekken steeds meer wetenschappers dat ze wel degelijk intelligent en gevoelig zijn. Tegelijkertijd lijkt de toenemende ontwikkeling van robots, vooral dan biomimetische robots, de manier waarop we over technologie denken, te veranderen. Tussen afgoderij en raadselachtige angst in krijgt de grens tussen levende wezens en machines een nieuwe betekenis. *Plantoid* nodigt bezoekers uit voor een immersieve ervaring in deze grootschalige installatie, die volledig is gemaakt van gevouwen papier en op planten geïnspireerde robots.

Robot gemaakt in samenwerking met INRIA's DEFROST laboratorium
Geluidscreatie door Léo Sauda
Dit werk werd ondersteund in het kader van de residentie 'Imagining Ecological Futures', georganiseerd door het KIKK en het Centre Culturel de Namur / Les Abattoirs de Bomel.
Met de steun van de Federatie Wallonië-Brussel (digitale kunsten)

CAPTURE #2
Digitale en visuele kunst in België
is een productie van KIKK

digital
wallonia
.be

SPF Economie, P.M.E., Classes moyennes et Énergie

VISIT
Wallonia
.be

MUSEUM
PASS
MUSÉES

le pavillon

Le Pavillon
Esplanade de la Citadelle
Route Merveilleuse, 65
5000 Namur

www.le-pavillon.be